

BONA PAU

PAU
CORTINA

Núm. 426 Any XXXVI

MONTUÏRI

AGOST 1988

Acord de l'Ajuntament de l'any 1.819

ROGATIVES PER LA PLUJA

Estam vivint uns anys en què la climatologia —diuen— no s'assembla gens a la de fa un temps. Els estius arriben més tard i acaben també molt envant. Les pluges són poques i les temperatures són més bé altes. Es parla també de que aquests canvis meteorològics són produïts per la intervenció de l'home sobre la natura: la progressiva desertització, els incendis forestals, l'empobriment del sòl, les grans quantitats de matèries nocives (diòxid de carboni, sofre, plom, etc.) que llançam a l'atmosfera poden haver conduït en part a aquesta situació. Però sabem que quan no existien tots aquests agents nocius per a la natura i l'home, hi havia cicles d'anys en els quals predominava la sequetat sobre les pluges.

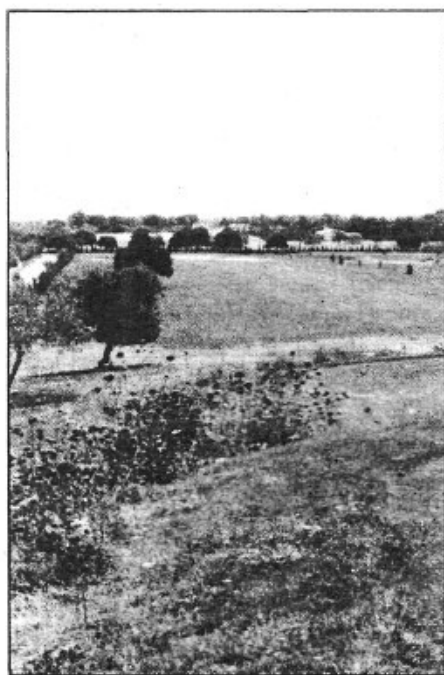
Avui en dia els més vells diuen que no havien vist mai tot això que està succeint, però no són prou vells com els documents del nostre arxiu.

Vegem com se les arreglaren els nostres avantpassats l'any 1819.

ACORD DE L'AJUNTAMENT

"En la villa de Montuiri del Reino de Mallorca a los diez y ocho dias del mes de abril de 1819, estando legítimamente convocados y juntados los señores que componen este Ayuntamiento, don Rafael Miralles, baile real, don Antonio Martorell, don Rafael Verd, don Rafael Trobat, don Lorenzo Trobat regidores actuales, don Gabriel Castellà, don Juan Cerdà, diputados, con intervención del síndico personero del común, don Antonio Mayol, fue propuesto por el mismo síndico diciendo: Magnífico Ayuntamiento, el motivo de haber hecho convocar a Vs. Ms. ha sido por una razón que Vs. vienen experimentando atendiendo que estamos en un tiempo de tanta calamidad i miseria, en una esterilidad del

tiempo como se experimenta lo malo que están nuestros campos de unos sembrados tan ínfimos, por lo que es su parecer que es necesario a todos tiempos implorar la misericordia del Todopoderoso, pero en esta época más que nunca, por lo que habia pensado que por cuenta de este Ayuntamiento se hiciese una rogativa pública evocando algún santo para que éste fuese nuestro protector para que in-

Els sembrats dels camps de Montuiri eren tan ínfims a l'Abril de 1819 que la gent demanà publicament l'ajuda del Totpoderós.

terese al Todopoderoso por una agua provechosa a nuestros campos para restauración de ellos y oída esta propuesta por los mismos señores que lo componen "nemine discrepante" (sense ningú en contra) y de su libre y espontánea voluntad dijeron que por considerar tan justa esta propuesta debían resolver, como resuelven, que se haga rogativa pública el domingo siguiente, día 25, subiendo al Monte de San Miguel si no ha llovido, con el Santo Cristo de la Pasión y acaso de haber llovido que se suba a dicho monte con San Vicente Ferrer en acción de gracias con procesión y llegando a dicho monte se empiecen las tres horas canónicas, oficio y sermón, y que por ello se pase el correspondiente oficio al reverendo cura y comunidad o bien el correspondiente recado político".

CRÒNICA DELS FETS

"Rogativa. Montuiri, 25 de abril de 1819.

Relación de la rogativa sobredicha pues empezó a salir la rogativa a las ocho y cuarto de la mañana con el Santo Cristo de la Pasión, hizo la capa el padre vicario don Antonio Cerdà, alias Lleuger, el clero cantando la letanía de Todos los Santos a la ida y la venida, en este acto concurrió todo el pueblo rezando el Santo Rosario con mucha devoción, llegó la procesión al Monte de San Miguel a las nueve y tres cuartos, luego se saludó a la Virgen de la Paz entonando la Salve, se empezó el oficio mayor a las diez y cinco minutos oficiando el citado vicario, sus ayudantes el diácono don Bernardo Gallard presbítero y el subdiácono don Pablo Ribas, predicó el reverendo don Gabriel Beltrán de la religión de San Francisco de Asís del convento de la villa de Petra y natural del lugar de Lloseta, duró la prédica media hora y se concluyó la función a las once y media en punto. En punto del medio día empezó a bajar la procesión y llegó a esta iglesia en punto de la una, luego colocaron el Santo Cristo en su capilla. En la ida y venida llevaron el Santo Cristo solos cuatro hombres, Juan Gomila "Pelós", Antonio Arbona, Bartolomé Mayol "Xiu" y Pedro Juan Miralles "Niu".

El mismo día 25 a la noche, cerca de las nueve y media hizo una pequeña lluvia. La madrugada del día siguiente hizo otra lluvia pequeña. Día 28 hizo una lluvia pequeña pero muy provechosa. Día 30 hizo una agua completa". (1)

Vet aquí un document que reflexa la importància de les pluges en èpoques en què l'aigua era vida per als camps i per a la gent, ja que alimentaven més del 90 per cent de la població montuïrera. Avui en dia, el ploure o no ploure, a l'igual que la resta de fenòmens climatològics, té una importància relativa per a la majoria de les persones que no viuen del camp, una majoria que d'any en any va creixent.

Guillem Mas Miralles

PORTADA

SANT BARTOMEU

Amb aquesta nova cara de la Casa de la Vila, banderes a l'aire i balladores dansant, BONA PAU desitja a tohom MOLTS D'ANYS I BONES FESTES

1) N. de la R.- D'aquests fets BONA PAU se'n feu ressó en el núm. 26, d'Abril de 1955.

HAN DEIXAT PETJADA

A Montuïri, com a tots els pobles, hi ha hagut persones que d'una o altra manera han assenyalat empremta dins la vila on han viscut; gent que en el seu caminar dins el món han deixat petjada; homes i dones que, entre els qui amb ells han conviscut, han fet que la vida del poble discorregués d'una manera determinada. Unes vegades haurà estat per a bé, i la gent del seu temps o del futur se n'haurà beneficiat; mentre altres, al contrari, d'ells es podrà assegurar que "més valdria no haguessin vingut al món".

BONA PAU en aquest número comença a publicar una nova secció de "montuïrers que han deixat petjada". Naturalment assolirà diferents aspectes d'unes persones de la vila que visqueren altre temps i durant la seva vida sobresortiren des de caires diferents i la seva tasca o influència va romandre patent o fou de tal magnitud que entre la gent de la seva

generació es parlava d'ell i se'l considerava com una persona extraordinària; o altres, més pocs, la personalitat i realitzacions dels quals ha esdevingut a temps posteriors.

Creim, per altra part, que d'aquesta manera contribuïm a divulgar, més que les persones, uns fets que poc a poc es van oblidant i que, com a montuïrers, hem de procurar que no restin despercebuts. Potser no hagin tengut renom a nivell del país, ja que d'aquests n'hi ha pocs, però considerats dins el nostre àmbit, sí.

És per això que pretenim treure a llum diferents pinzellades, les més rellevants, de la seva persona i la seva obra. No tenim preferència per ningú en particular. Així com ens vagin arribant les notícies i fets d'aquestes persones, els anirem publicant. Uns seran recents i altres llunyans. No guardarem ordre de cap classe.

Per això convidam els nostres lectors a que ens ajudin a fi que aquesta tasca que ara començam —"montuïrers que han deixat petjada"— sia tan completa com tots desitjam.

Onofre Arbona

POR I COMPROMÍS

Un mateix dia em vingueren a veure dues persones seglars. La primera em manifestava obertament la seva por a comprometre's en tasques apostòliques. "És massa arriscat" —deia—. "Tenc por d'enganxar-me els dits". "El que estic

fent ja basta". "No estic preparada"...

Eren les frases de sempre, les pors de sempre, les excuses de sempre...

L'altra s'expressava tot el contrari: "Ésser cristians ens surt molt barat, tant econòmicament, com pel tipus de vida que duim. Ens apuntam sempre al camí més fàcil, al menys compromés, al conformisme, a seguir la roda..." i afegia: "No em basta viure la meua pròpia fe, individualment, necessit celebrar-la en comunitat, vull augmentar el meu compromís de cara a l'Església, vull viure l'exigència evangèlica, ésser conseqüent".

Més tard afirmava: "si critic certes coses de l'Església, és perquè l'estim i m'agradaria veure-la més en consonància amb l'evangeli".

Aquell dia vaig redescobrir allò que ja sabia feia anys. Que l'Església és santa i pecadora a la vegada, que camina entre llums i ombres, entre la por i el compromís, les seguretats i el risc; que n'hi ha que encara "volen salvar la seva ànima", però que també n'hi ha que ja no saben viure la seva fe si no és a nivell comunitari, celebratiu i de compromís.

I aquell mateix dia en vaig donar gràcies a Déu.

Andreu Genovart

*Els graons,
davant l'església,
són amb molta
freqüència
lloc de trobada
pels montuïrers.*

*Aquest plàcid
racó li dona
també un aire
especial.*

Petra Mayol Roca i Maria Antònia Rigo Gallard

Les dues noves entrevistadores de BONA PAU

Na Petra Mayol Roca, de 19 anys, i Na Maria Antònia Rigo Gallard, de 18, des de fa sis mesos participen en les tasques de la redacció de BONA PAU com entrevistadores —en aquesta ocasió, entrevistades—. Dues joves que han estudiat COU a l'Institut "Ma. Antònia Salvà" de Lluçmajor i que s'afanyen per treure temps d'on poden per complir el seu deure com estudiants i fer també, en certa il·lusió, entrevistes per a aquesta revista.

I sense més pràmbuls, per esser ja de casa, començam així les preguntes:

—¿Vos agrada fer d'entrevistadores?

—Sí, perquè això fa, en primer lloc, que coneguem gent nova, i en segon perquè és una experiència que t'ajuda a perfeccionar-te; ja sia en la manera de redactar o d'escriure en català. També, com no!, ens ajuda a combatre contra l'empeguement. Com que sabem que hem de fer l'entrevista, no queda més remei que anar a parlar amb la gent amb qui t'interessi fer-la.

—¿Sou ben rebudes?

—Sí; fins ara hem estat ben rebudes, perquè la gent se sent orgullosa de que li facin una entrevista, i més sabent que és per a BONA PAU.

—¿Quines dificultats trobau?

—La primera que trobam és que a vegades, per conseguir localitzar la gent amb la qual volem fer l'entrevista, és molt difícil, ja perquè fan feina, perquè estan ocupats, perquè no hi són... hem d'anar bastants vegades a ca seva. Una altra podria esser que quan hem de demanar la foto estam un poc empegueïdes.

—¿Com ho veuen a ca vostra?

—Ho veuen bé. Veuen que és com un entreteniment que tenim i que ens pot ajudar alguna vegada. Però s'ha de dir que en èpoques d'exàmens no pareix molt bé a les nostres famílies que en lloc d'estudiar un poc més, ens n'anem a fer entrevistes. Però en general estan satisfets de que participem a BONA PAU.

—¿Què opinau de BONA PAU?

—Opinam que segons quins mesos quasi tota està plena d'escrits damunt política, és a dir, hi ha massa política. Està clar que en època d'eleccions hi ha d'haver escrits de polítics, però tants...? Trobam que en general la revista està bé, perquè informa més o menys dels fets i coses que passen a Montuïri, de la gent que hi viu i de curiositats que molts de montuïrers ignoren.

—¿Què pensa o com veu BONA PAU la gent amb qui tractau?

—Hi ha gent que veu BONA PAU com un medi informatiu per a Montuïri, però n'hi ha que veuen BONA PAU com una revista manipulada per l'església i l'ajuntament, en part; i que només apareixen els escrits que aqueixes dues entitats volen. S'ha de dir, però, que trobam més gent que li agrada com una revista del poble de Montuïri, que no, que no li agradi.

—¿Encara teniu temps per estudiar?

—Nosaltres miram de fer les entrevistes a moments que no tenim exàmens, encara que qualche vegada n'hem hagut de fer demanant ajuda o que ens la facilitassin, de la manera que fos. Tal vegada el temps que fèiem una entrevista haguéssim estudiat, però cercàvem unes hores que ens anassin bé i que ens servissin com un moment d'esplai, després d'haver estudiat.

—¿Feis comptes continuar com a redactores?

—De moment, sí; però com que no sabem amb quin temps lliure comptarem en un futur, no podem dir fins quan. Si disposàssim d'un mínim de temps, segur que continuarem fins que ens hagin de necessitar, perquè ens agrada fer entrevistes.

—¿Quins defectes trobau a BONA PAU?

—Defectes, ana no en trobam.

—Idó, ¿quines coses podria millorar?

—Doncs, que s'incorporassin nous redactors joves i que seguesqui així, millorant.

Petra Mayol Roca

—¿Quines seccions li manquen?

—Trobam que seria molt útil que hi hagués un article o colleccionable damunt la història de Montuïri, però a un nivell que els al·lots que cursen EGB ho entenguessin.

—¿Com veis el futur de BONA PAU?

—Veim que si no s'incorporen joves que tinguin interès en dur-la endavant, quan els actuals encarregats es retirin (i esperam que no sia per ara) BONA PAU desapareixerà.

—¿Continuareu els estudis?

—Com que estudiar és una cosa que qui té la oportunitat no l'ha de perdre, en aquests moments les nostres famílies estan dispostes a pagar-nos els estudis, nosaltres seguirem estudiant perquè avui en dia si no tens estudis no pots anar enlloc.

—¿Pensau en alguna carrera o professió?

—De pensar-hi, hi pensam, perquè és una cosa que hem de decidir en un futur pròxim. Potser que Na Petra —diu Na Ma. Antònia— sigui assistenta social, i Na Ma. Antònia —ara ho diu Na Petra— una futura professora.

—¿Què us agradaria pel vostre futur?

(Na Petra sense pensar-ho molt va contestar:)

Maria Antònia Rigo Gallard

—Jo voldria ésser política.

(En canvi Na Ma. Antònia va dir:)

—Jo voldria un futur en salut i una feina que m'agradàs per guanyar-me la vida.

—¿On us agradaria fer feina?

—A mi (digué Na Petra) m'agradaria fer feina en un lloc actiu, que hi hagi molt de moviment, on tenguí un càrrec que pugui dirigir gent.

—Per a mi (digué Na Ma. Antònia) un lloc on pogués exercir la carrera que hagués estudiat; és a dir, si estudiï, m'agradaria, doncs, una escola.

—¿Creis que el que feis per a BONA PAU, us pot servir?

—Creim que sempre que participeu en una cosa que serveix per augmentar la teva capacitat (en aquest cas la capacitat de redactar) és útil per a cada persona.

—¿Estau dispostes a entrar en el cos de redacció de BONA PAU? ¿Sabeu que no cobrareu res?

—Hi estam dispostes, i ja sabíem des d'un principi que no cobrariem res. Hi entràrem per gust.

—Per ésser com els altres, també us hem de fer la pregunta de ritual. ¿Voleu expressar res més?

—Per acabar voldríem fer una crida demanant nous redactors que s'incorporin a BONA PAU, per a no ésser sempre els mateixos que exercesquin, a

... va cridar s'atenció que davant sa convocatòria de creació d'un organisme d'assessorament tècnic sobre temes relacionats amb s'administració local, celebrada a Sineu amb la participació de 30 batles de Mallorca, no n'hi figuràs cap d'A.P. Naturalment tampoc hi assistí el de Montuiri.

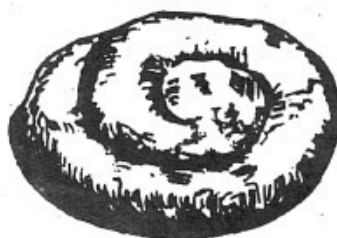
—oOo—

... N'Amador Bauzá, ja que no disposa de "Ràdio Murta", es fa sentir per una altra emissora d'àmbit nacional. Per cert que ningú sap d'on va treure ni per què va difondre que "Montuiri és el centre geogràfic del món".

—oOo—

... aquest estiu n'hi ha hagut que anaren a sa platja per torrar-se i tornaren més blancs que no se n'hi anaren. Es que estius com el d'enguany, almanco pes juliol, se'n troben pocs amb manco calor.

—oOo—

... mos havien promès una ensaïmada (com aquesta) per a Sant Bartomeu, però ara s'han tornat enrera; s'han desdit dient que no en volen donar ni a aquells que no han fet bonda ni tampoc an es qui han dit ses veritats. I com que En Xerrim és d'uns i d'ets altres... Idò, bon profit les faci.

—oOo—

... una setmana abans de venir es famós conjunt Duncan Dhu, es feu una crida a sa que més o manco es va dir lo següent: "Es qui vulguin comprar entra-

fi que, si per casualitat, a un redactor no li va bé fer una entrevista, pels motius que sien, puguin enviar-n'hi un altre, i així l'entrevista o notícia no es deixaria de publicar.

Onofre Arbona

des per anar a sentir Duncan Dhu poden adquirir-les a s'Ajuntament a 800 ptes.

Mentre se feia sa crida, Na Maria "Rabent", des menjador de Ca Ses Monges, i l'Amo En Pep Xamena repartien es dinar com és costum i aglapiren unes quantes paraules. Amb això l'Amo En Pep li diu a Na Maria: "En Cap du aquest, és un porrerenc que va d'albercocs; lo que despista són ses 800 ptes."

—oOo—

... feia molta planta es camió que a les 5 de sa matinada transportà des camp de futbol fins a s'hostal tot es personal de "Ràdio Murta". Talment una guarda d'ovelles; però això fou sa "juerga". Lo bo va ser que no sabien si es pa amb oli era es sopar des dia anterior o es berenar de l'endemà.

—oOo—

... molt bé sa festa de Plaça de dia 15 de Juliol, com a final de curs de s'escola de dansa. Ses dones, amb raó, se queixaven de que haguéssin de ballar elles amb elles per manca d'homes. Digeren: "Anirem a cercar-los a Lloret, que allà en volen".

—oOo—

... En Biel Miralles "Xocolater" és un autèntic testimoni. Quan hi ha ball mallorquí hi és; quan hi ha ball de saló, també. Balla encara que sigui s'únic home de sa rotllada. Potser no doni lliçons de ball, lo que sí demostra és no tenir complexes.

—oOo—

... En Joan Miralles "Felanitxer" —regidor també des PSOE— estava present a ses obres d'excavació de Son Fornés. Enfilat damunt una paret, inspeccionava sa marxa de ses obres. Amb això una pedra s'amollà i sabeu que en va fer de via a ser en terra, una guàtlera no n'hauria feta més. Ell pensà: "M'hauré fet trossos es peu", però tot quedà en quatre esgarrinxades i un esguinç (que li ha bastat bé). En Xerrim desitja que per Sant Bartomeu pugui encalçar el dimoni.

EN XERRIM

FRANCISCA LLINÀS BAUZÀ, PINTORA

Ja fa un cert temps que un horabaixa vàrem anar a visitar una de les poques pintores que tenim a Montuïri. Era Na Francisca Llinàs Bauzà, una dona que des de petita duu dins ella aquesta afició de pintar.

És mare de família, però sol dedicar els seus temps lliures a pintar. Se'n pen- net de no haver pogut pintar al natural; i, per això, aconsella als seus alumnes que si tenen oportunitats, no les despre- ciïn.

Perquè consideram interessants al- guns aspectes de la seva vida, li férem aquestes preguntes:

—¿Ens podries dir, Francisca, si la teva professió és només la de pintar?

—La meua professió és concretament una altra, perquè quan puc vaig a ajudar al meu marit a l'hort.

—¿Quants d'anys tenies quan comen- çares a pintar?

—Vaig començar als 12 anys, primer dibuixant i després pintant.

—¿Prefereixes algun lloc especial per a pintar?

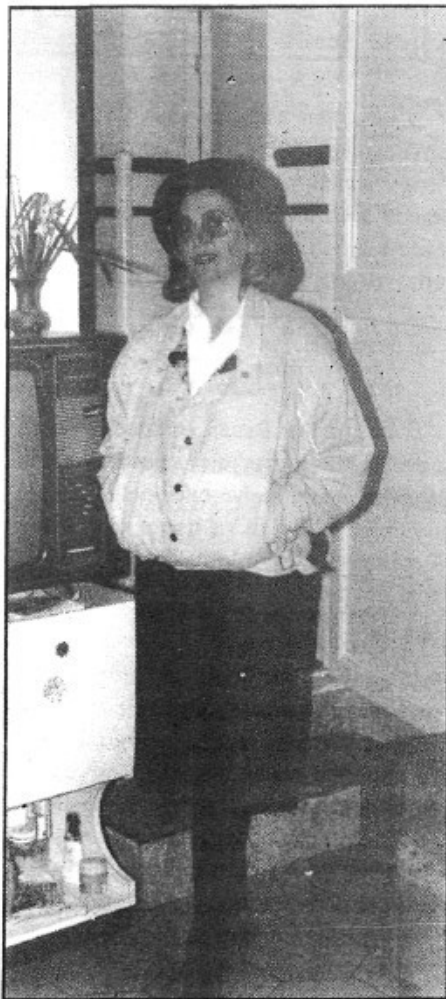
—Sí; sempre agaf allà on hi ha més llum i on pugui estar tota sola per po- der-me concentrar.

—¿Quants d'alumnes solies tenir al principi?

—N'ensenyava entre 28 i 30.

—I ara, ¿quants en tens?

—Ara només en tenc una i, si ella no estàs molt interessada, no la tendria.

—Em sembla molt bé, ja que el di- buix és una cosa que s'ha de menester.

—¿Com et relaxes més: pintant o fent una altra feina?

—Pintant.

—Creus que a la teua edat encara estàs a temps d'aprendre més?

—Trobo que si tengués temps, ho faria.

—A l'actualitat, ¿et comanen quadres per regalar, per tenir com a record o per altres motius?

—Sí; bastants.

—Quan tu anaves a escola, ¿t'ense- nyaven a dibuixar com ara?

—Sí; era una assignatura com qualse- vol altra.

—Si ara haguéssis de tornar a comen- çar una carrera, ¿triaries la de pintora?

—Sí; em dedicaria a pintar.

—Ja per acabar aquesta curta entre- vista et demanam que contestis les dues següents preguntes: ¿T'ha agradat, tota la vida la pintura, o alguna vegada t'has trobat en una situació que l'haguessis abandonada?

"Per a pintar preferesc estar tota sola per a poder-me concentrar"

"La pintura ha estat una feina agradable per a mi"

—¿Has fet alguna exposició?

—Sí; abans en fèiem a la Caixa, els meus alumnes i jo.

—¿Vas anar a alguna acadèmia per aprendre a pintar?

—No; en vaig aprendre amb una monja i després vaig anar a classe amb una professora de Manacor, que va venir a Montuïri.

—¿Prefereixes pintar flors, paisatges o persones?

—Flors.

—A les escoles ensenyen dibuix. ¿Ens podries donar la teua opinió sobre aquest fet?

—No he tegut la intenció d'abando- nar-la mai, ja que la pintura ha estat una feina per a mi.

—I els teus fills, ¿están interessats per la pintura?

—No; per ara els meus fills encara no han demostrat interès per la pintura. Tal vegada més envant...

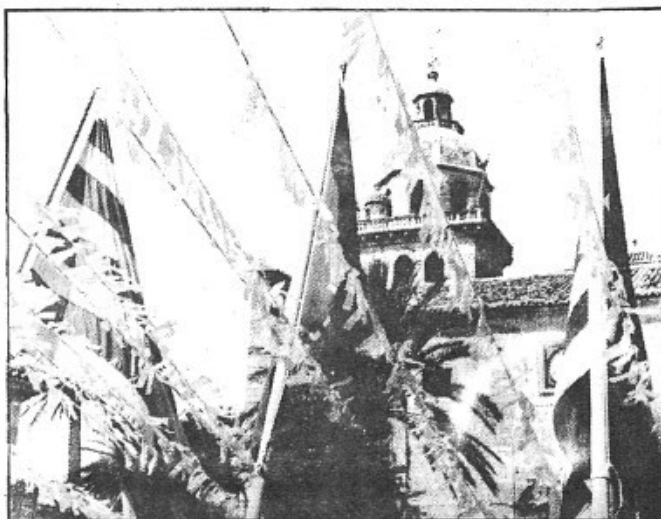
*Mayte Martorell - Joana Ma. Capellà
Aina González.*

*Per pintar bé,
abans s'ha de
menester
saber dibuixar.*

N. de la R. - Per no haver pogut sortir en el seu temps, anirem publicant successivament algunes entrevistes fetes pels alumnes de l'Es- cola. - Aquesta és una d'elles.

Festes de Sant Bartomeu, 1988 AVANÇ DEL PROGRAMA

S'INICIARAN EL PRIMER DIUMENGE D'AGOST I ACABARAN JA COMENÇAT SETEMBRE

DIUMENGE DIA 7 D'AGOST

- A les 15'30 h.: Tirada de guàtleres, puntuable pel Campionat de Balears.
- A les 21 h.: Inauguració del XVI Torneig de la Llum.

DISSABTE DIA 13 D'AGOST

I Rallye de la Comarca

DILLUNS DIA 15 D'AGOST

- A les 19 h.: Sortida dels cossiers i dimoni.
- A les 21 h.: Pregó de festes.
- A les 22'30 h.: Concert de la Banda de Música.

DISSABTE DIA 20 D'AGOST

- A les 10 h.: Concurs de dibuix a la Plaça Major.
- A les 19 h.: A la Plaça Major, Jinkama de bicicletes.
- A les 21'30 h.: Inauguració de l'exposició de Mateu Rigo al local de "Sa Nostra".
- A les 22'30 h.: Inauguració de l'exposició de ceràmiques de Jean Anne Jorgensen a Ca Na Jerònia Sampol.

DIUMENGE DIA 21 D'AGOST

- A les 20 h.: Festa de la Tercera Edat en col·laboració amb "Sa Nostra".
- A les 22 h.: Entrega de premis del I Rallye de la Comarca.

DIMARTS DIA 23 D'AGOST

- A les 19 h.: Sortida dels Cossiers i dimoni.
- A les 21 h.: Completes cantades per la Coral Paroquial i veneració de la relíquia del Sant.
- A les 23 h.: Revetla i concert per la Banda de Música.
- A les 23'30 h.: Berbena en Es Dau.

DIMECRES DIA 24 D'AGOST

- A les 9 h.: Aubada al so de les xeremies.
- A les 10 h.: Sortida dels Cossiers i dimoni.
- A les 11'30.: Ofici Solemne. Farà l'homilia Mn. Josep Estelrich.
- A les 13 h.: Amollada de coloms per la Societat Columbòfila de Montuïri. Recepció per a tot el poble a l'Ajuntament i ball dels Cossiers.
- A les 16 h.: Carreres de Cavalls.
- A les 20 h.: Partit de Futbol.
- A les 23 h.: Concert per la Banda de Música.
- A les 23'30 h.: Berbena en Es Dau.

DIJOUS DIA 25 D'AGOST

- A les 11'30 h.: A la Plaça Major, corregudes de cintes i joies, estirar corda, tomar olles.
- A les 15 h.: Carreres de bicicletes.
- A les 22'30 h.: Festa a la Plaça Major.
- A la 1'00 h.: Traca final.

ALTRES ACTIVITATS

IX SETAMANA POLIESPORTIVA SANT BARTOMEU - 88
DIADES CULTURALS "LA CAIXA"
EXHIBICIÓ DE PATINATGE ARTÍSTIC.
EXHIBICIÓ DE CAVALLS.

—oOo—

NOTA.- Aquest programa pot variar, ja que les actuacions no estan totes confirmades.

L'AJUNTAMENT INFORMA

Resum de l'acta de la sessió plenària ordinària del 27 de Juny de 1988

INFORMES I COMUNICACIONS D'ALCALDIA

El batle donà compte dels següents assumptes.

Agraint i felicitant per la passada "VIII Trobada de Bandes de Música"

-Reunió dels batles de la Mancomunitat sobre el servei de Policia rural.

-Informes emesos sobre l'estat de l'arxiu municipal

PROJECTE DE SERVEI DE CUINA I MENJADOR PER A LA TERCERA EDAT

La Corporació per unanimitat va acordar sol·licitar de l'INSERSO una subvenció de 1.700.000 pessetes per la prestació del servei de cuina i menjador per a la tercera edat.

TERMINIS DE RECAPTACIÓ EN PERÍODE VOLUNTARI D'IMPOSTS MUNICIPALS

La corporació va acordar: unificar la recaptació voluntària de tots els impostos i arbitris municipals, determinant que la mateixa es farà en el mes de març.

Sol·licitar al Consorci Provincial que entregui a aquest Ajuntament els documents cobratoris de tributs que abans gestionava, amb temps suficient per posar-los al cobrament el mes de març.

CONCERT DE COL·LABORACIÓ AMB LA TRESORERIA DE LA SEGURETAT SOCIAL

La Corporació per unanimitat va acordar:

Adherir-se al concert de col·laboració entre la Tresoreria de la Seguretat Social i la F.E.M.P. per a la recaptació de la quota empresarial del Règim Especial Agrari.

SERVEI DE RECAPTACIÓ EXECUTIVA MUNICIPAL

La corporació per unanimitat va acordar: Proposar a la Mancomunitat del Pla de Mallorca que assumés qui el servei de recaptació executiva dels impostos dels Ajuntaments membres de la Mancomunitat, la qual podria realitzar-se directament amb conveni amb la CAIB.

CERTIFICACIÓ OBRA "PROJECTE REFORMA I OBRES DIVERSES CASA CONSISTORIAL"

La corporació per unanimitat va acordar aprovar la segona certificació de l'obra "reforma i obres diverses a la casa consistorial", l'import de la qual puja 488.602 pessetes.

Remetre còpia de la mateixa a la Conselleria Adjunta a la Presidència, a fi que faci efectiu l'import de la subvenció atorgada per a tal finalitat.

Ajuntament de
Montuïri

Bones Festes

El Batle de Montuïri aprofita
l'avinentesa per a donar a tots els montuïrers
les Bones Festes i desitjar-los amb motiu
de Sant Bartomeu,

MOLTS D'ANYS

Inconseqüència des de la llunyania

Del Grup Municipal Socialista PSOE hem rebut un escrit referent a l'article d'opinió "Una postura inconseqüent" aparegut el mes passat. Aquest Grup exposa el seu punt de vista respecte a les afirmacions de l'autor de l'escrit -Onofre Arbóna-, les quals valora de parcials, de manca d'informació adequada i d'haver obtingut sols una visió particular dels fets, així com de "les queixes que hi havia entre la gent de la tercera edat", com igualment qualifica a aquesta publicació de donar "diferent tracte a les notícies, als comentaris, segons véngui el vent".

A l'esmentat escrit titulat "Inconseqüència des de la llunyania" s'exposa que la seva absència fou deguda a les següents raons:

1. Manca d'informació de la totalitat de regidors d'un acte organitzat per l'Ajuntament en part, més greu si cal tenguem en compte que l'organització de l'acte corresponia a la Comissió de Serveis Socials, la qual té com a president el socialista Joan Miralles i no estava assabentat de l'acte fins un dia abans de la celebració que el Batle va tenir a bé convidar-nos.

2. Tampoc es va informar ni convidar a l'acte al Patronat de la Tercera Edat.

3. Greu discriminació i diferent tracte a certes parelles homenatjades. (Algunes parelles varen esser convidades conjuntament pel Batle i el President de l'Associació de la Tercera Edat conjuntament i d'altres només pel municipal).

4. Així com que el Batle va oferir una placa commemorativa a tots els matrimonis homejatjats, fossin o no membres de l'Associació, trobam que també s'hagués pogut conviar-los al dinar, per això feien festa.

5. Donat la valuosa i imprescindible ajuda econòmica aportada per certes entitats com l'INSERSO a la Tercera Edat de Montuïri, trobam la seva no convidada discriminatòria i totalment partidista.

Aquestes foren les vertaderes raons que dugueren al grup socialista a no assistir als actes protocolaris encara que sí participàssim de la festa com el que més, ja que enteníem que la desastrosa i tendenciosa organització no havia d'esser obstacle per perjudicar a les parelles homenatjades, les quals rebren la nostra felicitació, però sí que havíem d'adoptar una postura com representants que som del poble per fer veure que volem les coses ben fetes.

(L'escrit exposa altres arguments de tipus personal. I acaba així:)

Esperam i ho deim de tot cor que per la bona informació del montuïrer (el que sosté aquesta revista), aquests fets no es tornin repetir i des d'aquestes ratlles volem oferir la col·laboració d'aquest grup polític que en quant a informació està a la vostra disposició.

Grup Socialista Municipal - PSOE

FESTA DE L'ESCOLA DE BALL

Una nit de mitjan mes de juliol, exactament dimecres dia 15, enmig de Plaça es feu una festa organitzada per l'Escola de Ball de saló regentada per Rafel Miralles "Costa". Hi hagué balls, pasdobles, tangos... i sobretot una gran animació per part del públic.

FESTIVALS DE MÚSICA

Durant el passat mes de juliol els vertaders aficionats a la música hauran pogut fruit de veres.

Dia 17 en el Torrent de Pareis tingué lloc el XXV concert d'estiu que oferí la Capella Mallorquina.

I a Cura, tots els diumenges de juliol i el primer d'agost, s'ha celebrat també el I Festival de Música amb interpretacions de l'Orquestra Ciutat de Palma, Coral Universitària, Margaret Powell, Michael Dussek, Valentina Kamenikova, Ramon Coll i l'Orchestre Symphonique de Jeunes A. Loewenguth.

Ens consta que alguns melòmans montuïrers assistiren a aquests concerts

PLA D'OBRES I SERVEIS

El Consell Insular en el seu Pla d'Obres i Serveis, aprovat a la darrera de juny, repartirà 870 milions de pessetes entre els municipis de Mallorca.

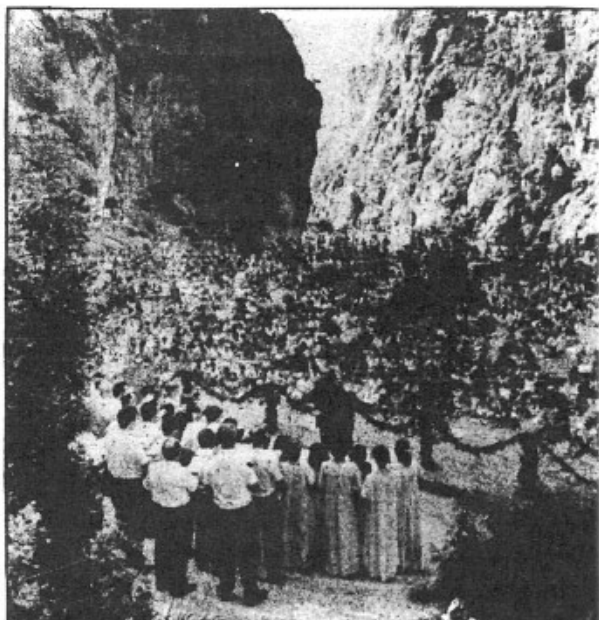
Pel que fa referència al nostre poble veim que la quantitat que correspon a Montuïri estarà destinada a la "Reforma de la vorera i enllumenat de la carretera del Cementiri" i "Pavimentació asfàltica del camí de Son Bascós".

CAÇA

S'obrí la veda

La temporada de caça, encara que sols per a mitja veda, es va obrir el passat 17 de juliol. Des d'aquesta data fins dia 15 d'agost, els dijous, diumenges i festes es pot caçar a l'aguait, amb escopeta, però sense cà; i els dimarts i dissabtes, sols amb cans. Durant aquest temps sols es poden caçar conills, tórtors, turons. Després d'aquesta darrera data ja es podran caçar també guàtleres, així fins el quart dimenge de setembre que serà quan la caça ja serà normal, i s'allargarà fins el gener.

Es demana per bé dels caçadors que es respectin exactament les disposicions sobre caça. Així no sorgiran problemes i en sortiran tots beneficiats.

El concert del Torrent de Pareis fou realment extraordinari

TOTES LES PREVENCIIONS PER TAL D'EVITAR LES MALALTIES SERAN POQUES

Interessants consells de l'Apotecari sobre medicina - salut - higiene

Per a qualsevol poble es important tenir un coneixement exacte sobre la situació actual de la salut dins la seva localitat. Aquell dit tan general, "La salut és lo més important", volíem contrastar-lo des del punt de vista de la persona que té la responsabilitat de la higiene dins Montuïri i és, al mateix temps, un membre de la Junta Local de Sanitat.

És per això molt convenient que tinguem en compte les observacions que ens formula el nostre apotecari.

Pau Servera Garau, conegut per Don Pau d'Alcoraia compleix enguany les nocces d'argent com apotecari. Els seus primers vuit anys va exercir a Sencelles i des de 1971 fins ara, a Montuïri. Pel que es veu és un bon professional, un home casat; actualment té 53 anys, tres fills i una filla; va estudiar la carrera a Santiago de Compostela i la va acabar a Barcelona l'any 1961.

Han passat, idò, vint-i-cinc anys des que se n'anà a Sencelles; per tant té una bona experiència, motiu pel qual ara ens pot contestar complidament a les nostres preguntes i també, ¿per què no? aconsellar.

—¿Té altres aspiracions professionals?

—Apart d'esser apotecari, som Inspector Apotecari Municipal; és a dir, hi ha dos tipus diguéssim d'apotecaris, uns que són inspectors apotecaris municipals i

uns altres que són els apotecaris "de a pié"; aquests darrers són els qui porten l'apotecaria i els altres que són els responsables d'una altra sèrie d'àrees, com per exemple inspecció de pous, perruqueries de senyora, aigües residuals.... A totes aquestes coses hi ha d'haver un control que ha de dur l'apotecari titular, si és del cos d'apotecaris titulars.

—¿Veu la professió com un negoci?

—Des del punt de vista professional, sí; és un negoci, un negoci normal.

—¿Com veu la relació medicina-salut?

—Són dues coses que van íntimament lligades, l'ideal seria fer una medicina preventiva ben feta, per evitar al màxim haver de prendre cap medicament.

—¿Ve molt la gent a l'apotecaria?

—Sí; tal vegada massa, sobretot per prendre medecines aconsellades per una veïnada, que no sempre estan indicades per prendre-les; perquè no hi ha cap persona que respongui igual a un medicament; i per lo tant sempre serà aconsellable que el medicament l'ordeni el metge.

—¿Per què hi ha tanta gent que es medica?

—El fet que tanta gent es mediqui és una conseqüència del progrés: no tenim paciència per aguantar una mica de mal de cap, no aguantar un vespre sense dormir, etc. I això fa que havent-hi medicaments "remedios" —com ho diuen a Sudamèrica— la gent acudeixqui a l'apotecaria a cercar un medicament adequat.

—Altres temps semblava que no hi havia tants de malalts, ara pareix que n'hi ha més. ¿A què es deu, això?

—Precisament és conseqüència d'haver augmentat molt el nivell de cultura; la gent va més al metge, vol conèixer

"EL MEDICAMENT L'HARDENAR EL METGE"

"TOTS ELS MEDICAMENTS SÓN PERILLOSOS"

més realment el que li passa; abans ho intentaven deixar un poc "a la buena de Dios".

—¿Es vacuna molt la gent?

—Sí; pràcticament els de la Tercera edat i els de salut perillosa se solen vacunar sempre pel setembre, per evitar-se un grip o un constipat normal i corrent. Llevat d'aquestes vacunes n'hi ha contra el tètanos, pel qual normalment hi ha un pla de vacunació. També hi ha tipus de vacunes que no són específiques, com per exemple si se n'han d'anar a fer un viatge a l'Índia o Àfrica, es vacunen contra el paludisme o diftèria, etc.

—¿Quina classe de medicina se'n duu més la gent?

—Medecines normals i corrents, com per exemple del tipus d'aspirina; són les que dominen. I també es pot dir que les medecines que prenen els de la tercera edat, perquè no els pugi la sang, pel cor, etc.

—¿Què ens diu de la higiene a Montuïri?

—A Montuïri, des queestic aquí d'apotecari titular, no ens podem queixar en quant a higiene. Per exemple, la higiene escolar és bastant acceptable; i també sempre he trobat uns regidors molt competents, que se'n cuiden de tot el que fa referència a la sanitat dins el municipi.

Pels nostres carrers hi passa la xerxa d'aigües brutes, però hauria estat més bé contruir primer la de les aigües netes.

—¿Què aconsellaria a la gent en aquest aspecte?

—Les mesures normals. Quan hagin dinat o sopat, a més de rentar-se el que és essencial, que es rentin les dents i que, en general, es rentin com més vegades millor a fi d'evitar olors, microbis, micosis, etc.

—Sobre prevenció de malalties, ¿què aconsellaria?

—Totes les prevencions seran poques. Pel que pertany a alimentació, una màxima higiene dins la cuina; procurar

que totes les verdures i fruites que s'han de menjar crues, s'hagin tengut abans, com a mínim, un quart d'hora amb un parell de gotes de lleixiu; també, la precaució de tenir l'aigua que bevem o la que s'ha d'utilitzar per rentar-se, ben clorinada a fi d'evitar possibles malalties de qualsevol origen o de fàcil transmissió.

—Sobre aigües no potables, ¿qualcú, ignorant-ho, en beu?

—No, perquè pràcticament està arreglat. Sobre les aigües potables a Montuïri feren una gran obra quan construïren la xerxa del clavegueram, una obra de gran envergadura; però des del punt de vista sanitari jo no conceb una xerxa d'aigües brutes sense haver-n'hi primer una d'aigües netes, perquè és molt més fàcil de controlar. El camí hauria estat més bé, més arregladet, si tenguéssim primer les aigües netes que no les brutes. En quant a les aigües brutes a Montuïri, estan molt mal tractades, perquè

(Continua a la pàgina següent)

Molta gent de la tercera edat es vacuna. Vet aquí un aspecte de la seva seu social

"LES AIGÜES BRUTES A MONTUÏRI ESTAN MOLT MAL TRACTADES"

"LA DEPURADORA NO FUNCIONA"

"ELS POUS DELS VOLTANTS DEL POBLE ESTAN CONTAMINATS"

La Junta Local de Sanitat vetla per a la salut

"EL PROBLEMA SOCIAL DE LA DROGA VA EN AUGMENT"

(Ve de la pàgina anterior)

hi ha una depuradora que no funciona així com pertoca. I la resta d'aigües brutes que no passa per la depuradora, va dins una síquia, i això provoca un trastorn a tots els veïnats. I a més del trastorn, tots els pous dels voltants de Montuïri estan contaminats amb aquesta aigua. Degut a tot això aconsellaria que tinguessin en compte que l'aigua potable s'ha de cuidar tirant-hi un poc de lleixiu de tant en tant.

—L'apotecari, ¿n'és d'alguna manera responsable?

—L'apotecari inspector, precisament és el responsable de les aigües netes i brutes.

—La gent de Montuïri, ¿s'automedica molt?

"NO VOS FIEU

DELS MEDICAMENTS

QUE VAGIN BÉ A ALTRES"

DOS DITS DE SENY

Solen dir que "com més són, més s'embullen", i la majoria de vegades sol esser així. Esser molts els qui duen una cosa entre mans i no embullar-se depèn sobretot del seny i la disponibilitat de cada un dels components.

Una mostra de seny i bona organització la poguérem observar el dissabte dia 9 de juliol amb ocasió de l'actuació de Duncan Dhu al camp de futbol. Tants de milers de persones, la gran majoria jovent, sense cap incident ni desordre, és cosa que potser no havien somiat ni els mateixos promotors. Enhorabona!

—No; encara no ha arribat massa aquí. Amb això, a Montuïri estam a un nivel diguem baix; és a dir, no podem afirmar que la gent s'automediqui molt.

—Sobre això, ¿donaria algun consell?

—Sí; que sempre que puguin passar, no prenguin medicament sense prèvia visita a un metge, i que no es fiïn dels medicaments que vagin bé als veïnats.

—¿És suficient una apotecaria a Montuïri?

—Des del punt de vista de servicis al poble, sobra; i des del punt de vista comercial, està més o menys bé.

—¿Per què no s'obre cada diumenge?

—Perquè feim tornos amb l'apotecaria d'Algaida: un diumenge perhom. Arribarem a un acord amb els metges, ells acaben els divendres i nosaltres aquí aguantam els dissabtes, i els diumenges que tenim torn.

—¿Té obligació d'obrir si un malalt, a qualsevol hora de la nit, necessita un medicament?

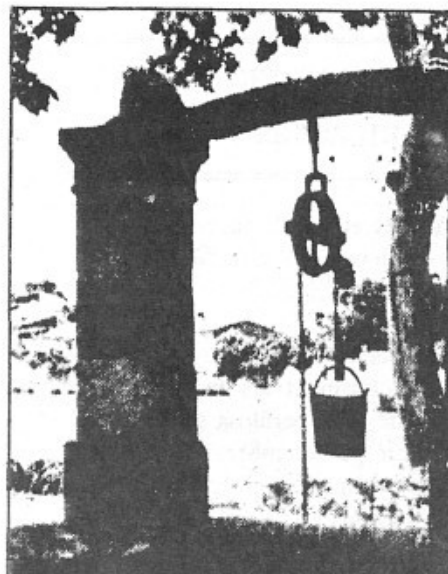
—Les vint-i-quatre hores del dia, no per obligació, sinó per deure. Sempre, devora el portal de l'apotecaria, hi ha un rètol que informa on ha d'anar la gent, per si vol algun medicament.

—¿Creu que hi ha medicaments perillosos?

—Molts. Tots els medicaments són perillosos.

—¿Què troba de la droga i dels drogadictes?

—És un problema social que de cada dia va en augment. Els apotecaris controlam el màxim que podem dins el terme de l'apotecaria; intentam que no surtin medicaments per utilitzar els drogadictes, perquè amb el preu de les drogues dures, els drogadictes es decideixen pels medicaments amb receptes falsificades; i aquests medicaments de tipus "sicotropos", que poden esser inductors de la son, o bé tranquil·lit-

Molts de pous del voltant del poble estan contaminats.

zants... són perillosos si es prenen indegudament o els mesclen amb alcohol.

—¿Es poden comprar medicaments sense receptes?

—Pràcticament, no. Només n'hi ha un grup petit.

—A cada poble hi ha una junta local de sanitat. ¿Com funciona la de Montuïri?

—Dins la junta hi ha, diguéssim, tres inspectors: l'inspector metge, un inspector veterinari i un inspector apotecari; llavors n'hi ha un altre que no té el "rango" d'inspector, que és la comare. Tots, aquests formen la junta, la qual està integrada pel batle com a president, el metge com a cap local de sanitat, el manescal i l'apotecari. Ens reunim de tant en quant, exposam els temes sanitaris a l'Ajuntament, i entre el regidor, el batle i els altres components de la junta procuram solventar-los. Com a nota curiosa es pot dir que està formada des de 1944.

—¿Voldria afegir alguna cosa més?

—Voldria dir, com a curiositat, que l'antiga apotecaria que hi havia, Donya Jerònia Verd, va esser la primera dona apotecaria de Mallorca, una dona digna d'un merescut homenatge.

Ma. Antònia Rigo Gallard
Petra Mayol Roca

«Mestre Joan Niu»

“Mestre Joan Niu” —Joan Grimalt Pocoví— (1907-1988) fou un home molt conegut dins Montuïri. A les festes de Sant Bartomeu era quan més se'l veia i se l'apreciava perquè va ser durant més de cinquanta anys flabioler i mestre dels cossiers.

Fa poc, quatre mesos, amb motiu de la seva mort, BONA PAU va publicar unes notes relatives al seu quefer durant la seva vida. I també anys enrera i a diferents números¹ ja n'havíem retret diferents aspectes. I ara, en aquesta edició, que surt just abans de les festes de Sant Bartomeu, consideram oportú completar alguns caires que no s'havien esmentat i que se saben d'ell perquè, personalment, els va relatar a un que aleshores (hivern de 1984) era estudiant i ho va incloure com a treball dins la seva formació. D'ell n'hem extret els següents paràgrafs:

Els començaments...

—Teníem el corral gran, i el sonador que ensenyava els cossiers no en tenia. Per això venien a ballar a ca nostra i jo els mirava i els escoltava. I d'aquesta manera en vaig aprendre, fins que vaig arribar a ser mestre dels cossiers.

Les festes i els Cossiers

— Altre temps, les festes es fonamentaven sobretot en els Cossiers. Lo altre sols era música i ball de bot. I això va ser així durant molts d'anys. L'ambient era molt diferent del d'ara. Respecte a les orquestres sempre he estat sord per escoltar-les...

A la Banda de Música

— He estat músic per casualitat. No sabia solfa però tenia bastant de sentit. Gràcies a això i a que vengueren a ca nostra a cercar-me per “tocar a sa música”. Em feren tocar els “platillos” i llavors, fins i tot el bombo, i més envant la bateria, el pandero, les castanyetes, la caixaeta...

Els balls dels Cossiers

— Els balls dels Cossiers són uns balls tradicionals, del mateix poble. És ver que n'hi ha que diuen que els d'Algaida són més bons i que els d'Alaró són millors. Jo dic que no n'hi ha de bons ni de dolents ni de millors. Cadascú als seus els troba bons. Els de Montuïri, però, són els més antics i tots els altres són imitació dels de Montuïri. Els nostres

Fa 32 anys, era el 3 de desembre de 1956, les al·lotes amb el ball dels Cossiers obtingueren a Madrid el primer premi nocional de dansa antiga. El diari “Ya” publicà aquesta portada on hi veïm “Mestre Joan Niu” amb Na Margalida Mora “Baca.

VA APRENDRE A SONAR AMB UNA CANYA MENTRE GUARDAVA PORCS

AL CAP D'UNA SETMANA JA TOCAVA ELS COSSIERS

tenen lletra i els dels altres pobles no en tenen.

Les danses dels Cossiers

— “Es Mercançor” i “L'Oferta” no tenen lletra. “Sa Dansa Nova” era més llarga que les altres, era com un “pu-purri”. Tret de les danses religioses —“Mocadors” i “L'Oferta” a l'església— les altres es ballaven davant l'Ajuntament o pels carrers. Les més llargues se solien ballar davant el batle i el poble, el dia de Sant Bartomeu. Abans dansàvem davant les cases dels senyors i a les botigues, per anar a cercar les joies.

L'aprenentatge

— Vaig tenir bo de fer aprendre a tocar aquests balls dels cossiers. Jo ja sabia la tonada i sabia tocar flabioler.

El primer flabioler

— En vaig aprendre amb una canya. I el sonador vell que hi havia, em va sentir tocar un dia que guardava porcs. Quan va sentir aquest siulet meu —jo sonava “ton pare no té nas”— em digué: “veïam si me'l deixes sonar a jo”. Tant li va agradar que s'expressà així: “En faràs cent i no en tindràs cap com aquest, de tant bo”.

De cossier a flabioler

— Em va sortir tan bo aquest flabioler per mor de les veus tan endevinades com les tenia, que em va dir: “Tu seràs bo per sonador”. I no en parlàrem pus. I llavors es va esdevenir que vaig ésser cossier. Més envant ell no va voler sonar pus i va deixar dit al batle: “Si duis un flabioler i un tambor a aquest al·lot, aprendrà a sonar els Cossiers”. I així va ser.

El seu mestre

— Aquest sonador que me'n va ensenyar en una setmana era “Mestre Joan Pellusco”.

(Continua a la pàgina següent)

«Mestre Joan Niu»

(Ve de la pàgina anterior)

I dels "dimonis", que..

- Jo ensenyava els darrers "dimonis" els deia: Heu de fer això i allò... i fer riure. Però als que hi ha ara no els ho puc dir. Per una orella els entra i per l'altra fan tot quant volen: Això no són "dimonis" ni ho han estat mai. Darrera-ment hi va haver "dimonis" bons, com

En Rafel "Materino", Vicens "Malaneu" "Patró dimoni", Joan "Simó", Miquel "Prunes", Joan "Muix"..

La carota del "dimoni"

- La carota sempre ha estat la mateixa. Es a dir, n'hi havia una que va tornar vella. L'actual està feta a cops d'aixa no està pulida ni una "cabota".

Una glosa d'En Pere Capellà

L'any 1929 férem el servici plegats, I en certa ocasió, mentre m'ensenyava la manera d'agafar un glosa, me'n feia qualcuna com aquesta:

I en fas cara de mussol;
sent molt haver-t'ho de dir:
sempre que et sent per aquí
me fas aquest cantussol.

I per tocar es flabiol,
pots esser un mestre ben fi;
però per a discutir,
te trob un troxo de col.

Gabriel Miralles Pizà

N. de la R.- Indagacions serioses sobre el tema dels Cossiers revelen que no totes les afirmacions aquí exposades s'atenen feelment a la realitat.

1) BONA PAU núms. 151 i 321 de Setembre de 1965 i Novembre de 1979.

Carrer Jaume II núm. 4 - Tel. 64 60 43 - MONTUÏRI

**Un pont
entre la
companyia
i vostè**

LLIBRE VERD DE L'AGRICULTURA

La Conselleria d'Agricultura i Pesca del Govern Balear acaba de publicar el I tom de "El Libro Verde de la Agricultura Balear - Propuestas para una reforma". Un document que a més d'expressar la situació actual de l'agricultura a les nostres illes i la seva evolució en els darrers anys, assenyalava els principals objectius i instruments per a una reforma des de les distintes àrees, incloent la constitució d'una Escola d'Agricultura a les Balears. Dedicava també especial atenció a la ramaderia i la seva reestructuració per a, finalment, presentar diferents models i els adients pactes a fi de conseguir, mitjançant els objectius fonamentals, que sia rendable.

En el II tom es proposen oferir les solucions concretes per a cada sector implicat.

Una i altra Escola de Ball de Montuiri celebraren enmig de Plaça la festa de fi de curs

AUTOMOBILISME

"I Rallye Comarcal de Montuiri"

Pels dies 13 i 14 d'aquest mes d'agost i dins el programa de festes hi figura

GLOSES

AMB FINURA

De tots me vull despedir
tant de pobres com seyors,
que han sortit nous glosadors
i amb ells no puc competir;
si mai voleu res de mi,
si puc, voldré servir-vós;
sempre he estat molt generós,
ningú me pot contradir;
i a tots es qui són aquí:
"companyeros", "adiós".

Miquel Massanet "Parri"

A SES CUINERES DE "CA SES MONGES"

Ses cuineres que hi ha,
fent feina no troben noses,
i saben fer moltes coses
per fer-nos un bon dinar;
llavors, les podeu mirar,
se saben endiumenjar
igual que si fossin roses.

Tomeu Garcias "Mòsson"

inclòs el "I Rallye de la Comarca de Montuiri".

Aquesta primera edició de la prova automobilística recorrerà per carreteres del nostre terme i voltants, i la majoria dels seus trams seran cronometrats. Encara que en el moment de tancar aquest número el Reglament es troba a la Federació Balear d'Automobilisme per a la seva aprovació, podem avançar que la prova s'iniciarà dissabte dia 13 a les 8 del vespre enmig de Plaça, i acabarà en el mateix lloc el diumenge a les 4 de la matinada.

MOTOCICLISME

Prova local de motocross

A un camp llogat per l'Ajuntament a Son Massanet, des de fa un temps es vénen entrenant els aficionats al motocross, el quals a Montuiri són bastants.

La prova definitiva pels nostres aficionats a aquest deport, se celebrarà el proper 21 d'aquest mes, l'horabaixa, a l'esmentat indret.

FUTBITO

Durant els mesos de Juliol i Agost, per acabar en les festes de Sant Bartomeu, es juga un torneig de futbito amb la participació de deu equips.

Es disputa en Es Dau els dijous i divendres de cada setmana. Com a nota curiosa cal dir que un dels equips està format per regidors de l'Ajuntament.

CURSET DE NATACIÓ

Des dels primers dies de Juliol i fins el 4 d'Agost s'haurà celebrat un curset de natació semblant als dels anys passats.

De dilluns a divendres es traslladen a Lloret 43 allots de Montuiri per tal de prendre-hi part.

CORRECCIÓ DE BARBARISMES

referents a: NEGOCIS

Barbarisme Forma correcta

AGOTAR	esgotar, acabar
AHORRAR	estalviar
ALMACEN	magatzem
ALQUILER	lloguer
BARATO	barat
COBRO	cobrament
HASIENDA	hisenda
MOSTRUARI	mostrari
PORCENTATGE	percentatge
RECIBO	rebut
SOCIO	soci
XEQUE	xec

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Carta al Director

Sr. Director de "Bona Pau"

Al darrer número de "Bona Pau", firmat per vos mateix, Onofre Arbona, qualificaveu d'inconseqüents als regidors que no assistiren a l'homenatge als matrimonis cinquantenaris. Per aquest motiu una vegada més em veig en la desagradable tasca d'agafar paper i llapis per a puntualitzar escrits de "Bona Pau".

En primer lloc crec i defens el dret d'opinió, però en aquest cas, quan el qui opina és el mateix director de la revista,

el tema es més delicat. Si es produeix una notícia, cinc regidors no assisteixen a un homenatge presidit pel President de la nostra Comunitat Autònoma, hi ha dues possibles actituds: la de l'home que constata el fet i deixant-se dur pel seu criteri polític subjectiu opina i qualifica d'inconseqüents els regidors absents. O d'altra banda, hi ha l'actitud del periodista, director de la revista local, que superant la seva ideologia podria haver-se informat, investigat i, d'una manera objectiva, contat els fets explicant totes les postures en joc.

Desgraciadament vos, senyor director de "Bona Pau", actuant com el pri-

mer, l'home que inevitablement té ideologia, cometeu dos errors: els primer, desinformar els lectors al acusar els regidors disidents de mancar al respecte al nostre President actuant amb motius partidistes. El segon, involucrar a tota la revista amb els vostres particulars punts de vista. Perquè quan el director opina, en certa forma representa l'opinió de la revista, i més quan si en lloc d'utilitzar el singular, s'atorga una representativitat parlant en plural: "Pen-sam, creim, ..." ¿I qui són els qui pensen i creuen? ¿Un grup de persones?, ¿tot el poble?, ¿la revista "Bona Pau"?

Però convé aclarir perquè vos equivocau quan afirmau que uns regidors no assistiren a un homenatge organitzat pel mateix Ajuntament". Simplement, perquè no estava organitzat per l'Ajuntament, sinó que a espalles de l'Ajuntament, de la Comissió d'Acció Social de l'Ajuntament i em consta que d'amagat del mateix President d'aquesta Comissió.

Tal vegada això no hauria tengut més importància si no comptàssim amb un desgraciat precedent, l'homenatge a D. Joan Verger, en el qual el batle tengué la mateixa actitud. No sé vos com actuàreu, però jo em neg a actuar de comparsa d'uns actes que volen ser manipulats per un partit polític.

Però encara vull fer una darrera reflexió. No cauré en l'error de retreure absències passades, sinó que recordaré la solució que l'anterior Ajuntament adoptà a l'hora de convidar els representats polítics a actes semblants. Perquè tots els grups se sentissin representats es convidava, a més dels dos consellers de Montuiri, a la Mesa del Parlament de les Illes Balears, en la qual hi figura un representant de cada grup, aleshores AP, PSOE, UM i PSM. Avui, en canvi, a Montuiri pareix que sols existeix un partit polític. Hi ha com una golafreria acaparadora del protagonisme polític que fa sentir incòmodes molts de montuirers.

Jo encara confii que s'imposarà el sentit comú i el batle acceptarà que segons els resultats de les urnes hi ha altres partits a més del seu. En tot cas ja ho diu el refrany: "Qui tot sol s'ho menja, fot sol s'ofega".

Pere Sampol Mas
Regidor del PSM

FÀBRICA D'EMBOTITS ES PAGÈS

TELÈFON: 646070

SA TORRE, 49

07230 MONTUIRI

PERSONA DEL POBLE

A fi de designar la persona de Montuiri que BONA PAU ha d'eleger i presentar com a "Persona del Poble"—la tasca de la qual no ha estat objecte de reconeixement públic, premi o distinció—demanam als nostres lectors que ens la suggerisquin abans del 15 de setembre.

Joan Verger Jaume, nou President del C.D. Montuïri

Com diuen en castellà "a la tercera a la vencida", així va quedar aquesta vegada. Després de dues infructuoses assemblees per elegir nou President del C.D. Montuïri, a la tercera es va presentar En Joan Verger Jaume, aleshores president de la gestora; el qual, després que un grup de persones li prometessin ajuda i suport, va acceptar la presidència. "havia obert la porta a l'esperança i a la continuïtat del C.D. Montuïri.

El passat ja quinze dies des que En Joan assumí el càrrec i bastants les notícies que ens pot relatar.

—¿Com va ser que et vares decidir pel si?

—Com ja es sabut, després d'unes quantes assemblees sense fruit positiu, a la darrera que tenguérem, el 25 de Juny, veient que no es trobava solució al tema del nou president, em vaig presentar per dirigir la gestora. Després, quan quasi la totalitat dels directius de la junta anterior m'oferiren el seu recolzament incondicional, i també el dels socis a més del d'algunes persones que hi havia, em vaig decidir. Aquest fet m'obliga a donar-los les gràcies.

—¿Fa molt de temps que has deixat d'esser jugador actiu?

—Sí; fa uns quants anys. Des de

El President i el Secretari del Montuïri, Joan Verger i Gabriel Miralles, presencien la firma del contracte de la representant d'un equip que ha de participar en el Torneig de la Llum

petit he jugat sempre al futbol. De gran vaig jugar amb el primer equip del Montuïri per espai de nou o deu temporades.

—D'aquell temps que practicaves el futbol actiu, ¿en guardes algun record especial?

—Els tres millors records que vaig tenir foren aquests: quan vàrem aconseguir l'ascens a primera preferent; la primera vegada que ens vàrem classificar per a la lligueta d'ascens a tercera divisió i la recollida del trofeu del "Meló", l'any que el guanyàrem, essent jo capità.

—¿També tindràs records dolents?

—Sí. En podria citar tres igualment.

JOSEP SAMPOL, DE BELL NOU ENTRENADOR DEL MONTUÏRI L'EQUIP DE PREFERENT CONTINUA AMB LA QUASI TOTALITAT DE LA "PLANTILLA" DE L'ANY PASSAT

El famós partit de Bunyola; una vegada, fa anys, que ens vérem obligats a sortir del camp del Sallista d'Inca acompanyats per la Guardia Civil, i, ¿com no?, el dia que vaig decidir deixar el futbol actiu, perquè els anys ja em pesaven, a més d'haver acabat els "olis" a un genoll.

—Des de llavors, has exercit d'entrenador quasi cada any; ¿no és ver?

—Sí. Crec que he entrenat a totes les categories del futbol base. I ja enguany també he preparat els de primer any de futbol sala.

—Ens consta que ja s'han nomenat els càrrecs de la nova junta directiva. ¿Qui són aquests?

—Hi haurà tres vicepresidents: Joan Pocoví Oliver, Miquel Miralles Servera

i Bartomeu Andreu Rigo, el primer dels quals serà el Relacions Públiques. Guillel Morlà Jaume actuarà de Tresorer i Gabriel Florit Roca exercirà de Gerent. A més, hi haurà uns trenta directius que completaran la junta.

—¿Podries dir-nos els equips que participaran a les competicions de la pròxima temporada afegint-hi els seus respectius entrenadors?

—Hem decidit prendre part a cinc competicions oficials amb aquests equips i entrenadors: A Primera Preferent amb En Josep Sampol d'entrenador; a Juvenils i d'entrenadors Tomeu Ferrer i Joan Antoni Delgado; a Infants amb En Miquel Oliver que els prepararà; els Alevins seran entrenats per Joan Verger Rossinyol i Jaume Roca, i finalment els Benjamins que ho seran per Biel Mates i Benet Campins.

—¿Quines perspectives hi ha en quant a l'equip de 1a. Preferent?

—Es preveu una bona temporada per l'equip de Preferent ja que a més de continuar practicament la totalitat de la plantilla de l'any passat, hi ha les novetats de Biel Mates, "Gabi" Sampol, Jaume Pocoví, Rafel Miralles i "Tonye-

(Continua a la pàgina següent)

**"DE LES CATEGORIES
INFERIORS PUJA UN BON
FLORET DE JUGADORS"**

**"ASPIR A UN MONTUÏRI
AMB LA TOTALITAT DE
JUGADORS DEL POBLE"**

Joan Verger Jaume, President del Montuïri

(Ve de la pàgina anterior)

te" Ortiz. Són tots de Montuïri. Aquestes incorporacions i comptant també amb la bona mà de l'entrenador local Josep Sampol i algun altre jugador de reforç, tindrè l'equip adequat per estar als llocs de davant i poder disputar la lligueta d'ascens a 3a. divisió.

—¿Teniu ja calculat el pressupost per a la pròxima temporada?

—Amb molta exactitud, no; però suposam que s'anirà pels tres milions de pessetes.

—¿Com pensau cobrir les despeses?

—Esperam fer una bona campanya de socis i directius. A més, comptam amb que l'Ajuntament ens deixarà organitzar les berbenes de Sant Bartomeu. També ens prometeren una bona quantitat de la berbena del passat dia 9, del Duncan Dhu. De la mateixa manera confiam en que l'organització del XVI Torneig de la Llum ens proporcionarà algunes entrades. Això sense descomptar una subvenció del CIM.

—¿Quina opinió et mereix la situació actual del futbol a Montuïri?

—Em sent bastant optimista, ja que pel que respecta a les categories inferiors, puja un floret de jugadors, dels quals n'estic segur, que els veurem, el dia de demà, jugant quasi tots en el primer equip.

—Com a President, ¿a què aspireu?

—L'alegria més grossa seria la d'esser president del Montuïri amb la totalitat de jugadors del poble. Però som realista i veig que segons què és difícil. Mirant aquests jugadors que estan a les categories inferiors i dins les mans d'aquests entrenadors que abans he dit i tan ben agombolats pels delegats i pares, som optimista.

—¿Què demanaries?

—A tots aquests que he acabat d'esmentar, a més d'agrair-los els treball que fan pel futbol local, els deman un esforç. Ja saben les meves intencions: que enguany compt amb tots ells,

XVI Torneig de la Llum "Sant Bartomeu 88"

Amb la participació de 28 equips, se celebrarà del 7 al 21 d'Agost

El XVI Torneig de la Llum no diferirà molt del dels anys passats. N'és President de l'organització N'Esteve Barceló. La inauguració serà el primer diumenge d'Agost, dia 7, i la cloenda, la nit del 21, també diumenge. Enguany s'incrementa amb una categoria, la de Benjamins, si bé en un sol grup. Dels Alevins, Infantils i Juvenils n'hi haurà dos. En total 28 equips amb quasi 500 jugadors de futbol base.

CALENDARI

DIUMENGE, 7

A les 9: Inauguració del torneig.
Presentació de tots els equips.
Juvenil A: Cide - Sant Francesc

DILLUNES, 8

Benjamins: Montuïri - Vilafranca
Infantil B: Porreres - Algaida
Infantil A: Olímpic - Sant Francesc

DIMARTS, 9

Alevin B: Montuïri - Ramon Llull
Infantil A: Ramon Llull - La Salle

DIMECRES, 10

Benjamins: Espanya - Algaida
Infantil B: Montuïri - Santa Maria

puix que amb ells el futbol local té una garantia de cara al futur.

—¿Voldries afegir-hi qualche cosa més?

—Sols vull dir a tots els aficionats al futbol del poble, que amb un poc que hi posi cadascú, i comptant amb la meua ajuda incondicional, esper que el futbol de Montuïri estarà en el lloc que es mereix.

Biel Gomila

DIJOUS, 11

Alevin B: Porto Cristo - Porreres
Infantil A: Cide - (Olímpic - S.Franc.)

DIVENDRES, 12

Alevin A: Cide - La Salle
Juvenil B: Espanya - Algaida

DISSABTE, 13

Alevin A: San Gaietà - Olímpic
Juvenil B: Montuïri - Santa Maria

DILLUNS, 15

Infantil A: Sant Gaietà - (R.Llull - Salle)
Juvenil A: La Salle - Sant Gaietà

CALENDARI DE LES FINALS

DIMARTS, 16

Alevin B: Tercer i quart lloc
Juvenil B: Tercer i quart lloc

DIMECRES, 17

Alevin A: Tercer i quart lloc
Infantil B: Tercer i quart lloc

DIJOUS, 18

Infantil A: Tercer i quart lloc
Juvenil A: Tercer i quart lloc

DIVENDRES, 19

Benjamins: Tercer i quart lloc
Alevin B: Final
Infantil B: Final

DISSABTE, 20

Benjamins: Final
Alevin A: Final
Juvenil B: Final

DIUMENGE, 21

Infantil A: Final
Juvenil A: Final
Cloenda i entrega de trofeus.

(Els dies que hi hagi tres partits, començaran a les 7'15, a les 8'30 i a les 10. Els dies que n'hi hagi dos, a les 8'30 i a les 10. El dia de la cloenda s'iniciaran a les 8 i a les 9'30)

PLUVIOMETRE

Encara que el mes de juny passat fou bastant plover (26'30 litres) en el juliol ja no ha plogut gens. De totes maneres aquests dos darrers mesos no han estat normals: el juny, per la quantitat d'aigua caiguda i el juliol per la gran diversitat de temperatures: uns dies quasi reds, altres calorosos i altres massa entesos. I això ha repercutit negativament en l'anyada d'enguany.

DEMOGRAFIA

Moviment demogràfic durant el passat mes de Juliol

DEFUNCIONS

Dia 14. Maria Arbona Roca, de 84 anys. Fadrina. "Ferrera".

CUINAR EN CASA

PAELLA DE CEC

(Per a 4 persones)

Ingredients

1/4 de pollastre que tengui poc os.
200 grams de carn magra de porc.
100 grams de gambes fresques.
1/4 de mol·luscs.
1/2 ceba.
Una tomàtiga.
All i julivert.

Elaboració

Es lleva la popa del pollastre i es fan tallades petites. Els ossos es bullen amb sal i una pastilla d'"Avecrem". Tallam també la carn de porc a trossets. Sofregim les gambes i es treuen; llavors se sofregeix la carn, la ceba, la tomàtiga, el capoladís i l'arròs. S'hi va posant el brou poc a poc. Els mol·luscs els tendrem apart cuits al vapor. Quan l'arròs és mig cuit hi posarem els mol·luscs millors. Si l'arròs es vaporitzat (brillante) ha de coure de 8 a 10 minuts.

S'adorna amb les gambes i pebre torrat.

Recepta d'Aina Martorell Gomila
"Pujola"

NOCES D'ARGENT

AGOST 1963 - 1968

Onofre Gomila Gomila "Rua"
amb
Magdalena Gomila Garcias "Pelosa"
es casaren dia 1 Agost 1963

Joan Gomila Garcias "Pelós"
amb
Maria Gomila Cloquell "Garrovera"
es casaren dia 8 Agost 1963

Desitjam moltes felicitats a aquests matrimonis i voldríem que poguessin complir molts anys més vivint plegats.

GOIGS DE SANT BARTOMEU

A n'els fills de Montuïri
conduiu-los cap a Déu,
flor encesa de martiri,
Gloriós Sant Bartomeu.

Vos, ocult, baix la figuera,
com us trobà el Salvador,
Montuïri, temps enrera,
també us trobà per Patró.

Que la fe conservi el lliuri,
que engalana l'escut seu,
flor encesa de Martiri,
Gloriós Sant Bartomeu.

25 anys enrera

23 Agost 1963

TÓMBOLA BENÈFICA

Amb la finalitat de recaudar doblers per a posar en marxa un cine infantil i aprofitant la coincidència de les festes patronals, les autoritats inauguraren una tómbola benèfica, la qual fou bebedda pel Vicari "Queló". Malgrat hi col·laboraren molts de montuïrers i el resultat fou satisfactori, la quantitat recaudada no fou suficient per a poder adquirir la màquina de cine que feia falta.

JOCS DE PARAULES

La Pepa palpa la pipa del papa,
i el papa palpa la popa a la Pepa,
i ni la Pepa palpa la pipa del papa,
ni el papa palpa la popa a la Pepa.

— ¿Què fas aquí dalt, Fèlix?
— Pel fesols.
— ¿Fesols peles, Fèlix?

Al Marroc un marrec tira un ruc
i cau al rec.

I un ric li va dir:

— Roc, no siguis ruc, que jo no ric.

Quan arriben les festes de Sant Bartomeu n'hi ha que pareix que estan afamegats, com aquest golafre que ja no pot esperar més.

Es prepara la programació d'un nou curs

A la programació de la Parròquia, pel curs vinent, està previst incloure-hi sortides i excursions amb els nins de catequesi. Aquesta és una que es feu l'any passat.

VENIU A FESTA

Per a un montuïrer, el mes d'agost té un punt d'atracció indiscutible: La festa de Sant Bartomeu. Aquesta polaritza tota la vida del nostre poble i és punt de reunió i trobada tant per als qui tenim la sort de viure a Montuïri com per als qui ens visiten anualment per aquestes dates.

La Parròquia, que vol ser llar acollidora i punt d'unió per a tots, vos convida a participar i a viure activament aquestes festes també a l'àmbit religiós. Encara que sembli una paradoxa, a vegades el bullici popular, la festa de carrer i el materialisme dels nostres dies, ens fan oblidar que les festes patronals nasqueren entorn d'un Sant (en aquest cas Sant Bartomeu) que els feels veneraven, festejaven, s'hi encomenaven... i per això el tenien per Patró.

Aquesta és la raó per la que vos convidam a tots a participar a les celebracions que tendrem amb motiu de les festes de Sant Bartomeu, tant a la celebració penitencial del dia 22, com a les completes de la vigília i a l'ofici solemne del dia de la festa. Totes elles són una ocasió de poder expressar comunitàriament la nostra fe i demanar al Patró del nostre poble la seva protecció damunt Montuïri i els seus habitants.

Perquè entenem que la festa de carrer no es pot separar de la celebració religiosa, vos deim a tots: **VENIU A FESTA.**

NOVES ALTERNATIVES

"En s'estiu, tothom viu", segons el refrany. Qui més qui manco s'organitza la vida de manera distinta que durant el curs, sobretot la gent jove: les feines del camp, el sequer d'albercocs, les escapades a la vorera de mar o a la piscina, posen una corona de varietat a la monotonia dels mesos d'hivern.

També la Parròquia, acabat el curs de catequesi i les reunions habituals, presenta noves alternatives més orientades a l'esplai i a la convivència, i al mateix temps prepara la programació d'un nou curs.

En el moment de redactar aquesta ressenya s'estan programant algunes sortides amb allots i joves, de les quals esperam poder donar referències el mes que ve.

LES DARRERES PRIMERES COMUNIONS

Durant aquest mes d'agost a algunes misses dominicals de la Parròquia o de la capella del Puig de Sant Miquel, rebran la primera comunió alguns nins que han assistit als cursos de catequesi i que encara no l'han rebuda. Que no sigui la darrera.

FESTES PATRONALS

Com a preparació per a la festa de Sant Bartomeu, està prevista una celebració penitencial comunitària per al dilluns dia 22 d'agost a les 9 del vespre.

Com cada any, també hi haurà completes dia 23 a les 9 del vespre, i l'Ofici de Sant Bartomeu, dia 24 a les 11'30. Presidirà la concelebració i predicarà l'homilia Mn. Josep Estelrich.

Tots quedau convidats.

Bones festes!